

ಮೊದಲ ಅಯ್ಯೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಅದರೆ ಈಗಿಗ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ, ನನ್ನ ಮೊದಲ ಅಯ್ಯೆ ಸಾಹಿತ್ಯದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಓದು ಇದ್ದಾಗಿಲ್ಪಡೇ ನೃತ್ಯದ ಅಪಾರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕ್ಕೆ ಸಾಗಬಹುದು. ನಾನು ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಪ್ಪಣಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಳಹದಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದಿದಾಗ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಶಕ್ತಿಯು ಎಪ್ಪರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದೆ ನಾನು ಮಹಾಕವಿ ಕಾಲಿದಾಸನ ದೊಡ್ಡ ಅಭಿಮಾನಿ ಕಲಾವಿದೆ. ಅವನು ಬರೆದ ಸುಂದರ ಕಾವ್ಯಗಳಾದ ‘ಮೇಘದೂರತ’ ಮತ್ತು ‘ಪರಮಾರಸಭವ’ ಅನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಸದೇ ಹೇಗಿರಲಿ. ಜಯದೇವ ಕವಿಯ ‘ಗೀತಗೋಳಿವಿಂದ’ ಹರಿತು ವಿನ್ಯಾತವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವೆ. ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿರುವೆ. ನನ್ನದೇ ಆದ ಅಭಿಪ್ರಾಯನ್ನಿಂದ ಅನ್ವಯಿಸಿ ನೃತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವೆ. ಅಣ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ ಶೃಂಗಾರ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಹರಿತೇ ನಾನು ವೀವಚೋಡಿ ಮಾಡಿರುವೆ. ಅಣ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರು ಬರೆದ ಸುಮಾರು 13,000 ಹಾಡುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯಿತ್ತ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಸವೆಸಿರುವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಹಿಂದಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ತೆಲುಗು, ಬ್ರಹ್ಮಭಾಷಾ, ಮೃಧಿಲಿ, ಅವಧಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಓದಿರುವೆ. ಅವಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಿ ಅಂತರ್ಜಲವನ್ನು ಹೊಟ್ಟಿಸುವೆ. ಇತ್ತಿಳಿಗಿನ ಹಿಂದಿ ಕವಿಗಳಾದ ಜಯಶಂಕರ ಪ್ರಸಾದ್, ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನ್ ಪಂತ್, ಮೃಧಿಲಿ ಶರಣ್ ಗುಪ್ತಾ ಮುಂತಾದವರು ಎಪ್ಪು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಕಲೀನ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಓದಿಲ್ಲ ನಾನು. ಸೂರೋದಾಸ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಪತಿಯ ‘ಪದಾವಲಿ’, ಪುಳಸೀದಾಸರ ‘ರಾಮಪರಿತ ಮಾನಸ’, ಹೀಗೆ ಓದಿಗೆ ವಿತ್ತಿಯಲ್ಲ.

◆ ನೃತ್ಯವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ತರಬಲ್ಲುದು
ಎಂದು ನಂಬಿತ್ತಿರಾ?

ಪರಿವರ್ತನೆಯು ತೀರಾ ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ತಾಕೀಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದೇನಿಲ್ಲ. ನೃತ್ಯವು

